

Πρώτη μέρα στο σχολείο, μπήκα στο προαύλιο και η μαμά μου μίλησε με μια κυρία και είπε: «Θα σου γνωρίσουμε έναν συμμαθητή σου που λέγεται Γιώρ-

γος Σαρλής». Έδωσα το χέρι μου και έκτοτε γίναμε φίλοι. Έγινε καθηγητής στη Γεωπονική. Με τους συμμαθητές μου από την πρώτη δημοτικού έχω διατηρήσει σχέσεις μέχρι σήμερα: με τη Μερόπη Αλλοίμονου, τη Λιλή Σαραντάκη και τον Κώστα Δεκαβάλα. Με την Πόπη Τσακίριδου μιλάμε στο τηλέφωνο μία φορά την εβδομάδα.

Ήμουν πολύ ήσυχος στην τάξη. Κάθε πρωί έπρεπε να έχουμε καθαρό μαντίλι απαραίτητως. Η δασκάλα μας, η δεσποινίς Αντωνάκοπούλου, μας κοίταζε στα νύχια, να είμαστε καθαροί. Επίσης κοίταζε τα αυτιά μας. Κυκλοφορούσαν κοριοί, ψείρες, πονίτκια και κατσαρίδες. Πρώτη ζήτηση σε όλη την Ελλάδα. Γι' αυτό αναγκάστηκε και ο Μεταξάς να διατάξει να βαφτούν άσπρα τα νησιά. Ασβέστης μέσα έξω για να φεύγουν τα μαμούνια, και έτσι έγιναν τα νησιά άσπρα.

Στο απολυτήριο έπαιρνα 10. Αιφνιδίως όμως κάποιοι έλεγχοι εμφάνιζαν βαθμούς 8 και 9 μια ορισμένη χρονιά. Μάλλον τετάρτη ή πέμπτη δημοτικού. Θυμάμαι ακόμα ότι ζωγράφιζα πολύ ωραία τα νησιά. Έσκιζα όμως τα έργα μου, για να έχω τη χαρά να τα ξαναζωγραφίσω. Ο τρόμος μου πάντως ήταν τα μαθηματικά. Δεν καταλάβαινα με τίποτα τη μέθοδο των τριών. Διάβαζα με πάθος τα σχολικά βιβλία και το Μέγα Ωρολόγιον. Είχα μάθει απέξω όλους τους